

SEND IN YOUR
NEWS
TO

THE EDITOR
THE MORNING STAR

17, Frances Road,
Colombo - 06.
Sri Lanka.

THE MORNING STAR

உதயதாரகை

Uthayatharakai

Registered as a News paper at the General Post Office, Sri Lanka

Established 1841, A Christian Fortnightly Published Every other Friday

Vol. 179 - Jaffna - Friday March 2011 No.02-03

Righteousness Exalteth A nation, But Sin is a Reproach to any people

The Morning Star

Local

Annual subscription Rs. 300.00

Life Subscription Rs. 2000.00

www.csijaffnadiocese.com

Editor

17, Frances Road,
Colombo -06
Sri Lanka.

BISHOP THIAGARAJAH VISITS HIS ISLAND HOME

Delft, the outermost island of Sri Lanka almost halfway between the northern and southern coasts of Sri Lanka and India respectively was the home of Bishop Daniel and Thaya Thiagarajah from 1983 to 1985. They were then Rev and Mrs Thiagarajah charged with the parish incumbency of the JDCSI Church there.

During that time they endeared themselves to the community irrespective of the religious backgrounds and even adopted as dear and near to them many young people who sought their care, love and affection; many such were not even members of their church when they started their ministry in Delft.

The affection with which Bishop Thiagarajah and his family are held in Delft was joyously evident when he made a 2-day visit February 11 and 12. He was welcomed most warmly by Christians, both Catholic and Protestant and Hindus as if he belonged to them all. He was, to them, their own who had come home to visit his

large island family. On Sunday he celebrated Holy Communion assisted by the resident priest, the Rev Thaveedhu during which four children and an adult were baptized and four candidates were confirmed as full members of the church. The Reverends Rajkumar and Thayalini Thiagarajah who accompanied the Bishop read the lessons.

In a soul-rousing sermon, Bishop Thiagarajah demanded that we retain the saltiness of the salt, hold the lamp of our faith aloft and shining and our deeds must be an example for the good of humanity. We cannot lose any of them.

Delft is widely known as the island of ponies first brought there by the Dutch and

they graze in freedom along with the local cattle. One travels a rather rough stretch of waters to Delft crossing an area where several undersea currents intersect.

WAR VICTIM GIFTED WITH A MODERN WHEELCHAIR

Chandraselvam, his wife and three small children live in a hut in Kumaraswampuram, Visuvamadhu. His brother-in-law and family next doors have a better house helped by some tsunami aid funds. Both have been severely injured in the Wanni war. Chandraselvam lost both his legs just below the knee and also considerable use of his hands. His cousin had a bullet going through the trachea and is paralyzed. Chandraselvam was possibly a victim of torture. If that is true, the question now is not as to who caused it and why because a war situation can bring out the worst in a human being and this is the testimony all over the Wanni. Rehabilitating Chandraselvam and his kind is our primary responsibility said Dr Thaya Thiagarajah, the coordinator of the Holistic Healing Centre of the JDCSI. Her counseling services are making a great impact in conserving the spirit of the victims and inspire them to look ahead with the hope that they can overcome these disabilities in various ways. A closure from pain and loss is crucial to rehabilitation, Dr Thiagarajah emphasized.

Chandraselvam's home gives him and his family very basic refuge and Visuvamadhu is snake-infested country yet despite all their sufferings, needs and many shortcomings, they keep a happy home. On World Disability Day Chandraselvam was gifted with a modern wheelchair by the JDCSI.

JDCSI LAUNCHES WANNI BRANCH OF ITS HOLISTIC HEALING CENTRE AT KILINOCHCHI

Tuesday March 15, the Jaffna Diocese of the Church of South India launched its Wanni Branch of the Holistic Healing Centre at Kandy Road, Kilinochchi doubling this event appropriately with the World Disability Day.

There were emotions-stirring scenes as hundreds of war-ravaged people who have suffered enormously gathered at the JDCSI Church premises under a specially constructed pandal that overflowed its capacity, responding to the invitation given by the JDCSI.

The day's proceedings began with a prayer by the Secretary of the JDCSI, the Rev Indradas Rajkumar. This was followed by a challenging opening remark by Bishop Daniel Thiagarajah in which he emphasized that the unnoticed will be noticed. We will, he said, fulfill our ideals, responsibilities and obligations as fellow citizens of those who need our help.

He then invited Dr Thaya Thiagarajah, the coordinator of the Holistic Healing Centre to take over with her welcome address. Wanni, she said has offered a major challenge to seek wholeness from ruins. She was all praises for her team of young

volunteers who have begun to appreciate the need and effectiveness of holistic healing. It is multi-dimensional; physical, emotional and spiritual.

Thereafter, Mr. Karl Schellmann, the resident representative of the Medicines Sans Frontier (MSF) in Sri Lanka was invited to declare open the Kilinochchi centre and the events of the day.

Disability is a major factor for the community to come to terms with today. Awareness of this reality and how we should address ourselves to the consequent suffering of people holds the key to how we should seek redress and solutions.

We cannot turn a blind eye to this problem and hope for some Good Samaritans to appear on the scene. The people of the Wanni are our own and they have contributed immensely to our wealth for decades mainly through agriculture.

The devastating war was fought on their rich agricultural lands by outside forces holding them to ransom. The loss they suffered is immeasurable with deadly weapons of war indiscriminately dumped on their lands. The arms merchants made their fortunes and Wanni's productive capacity was totally destroyed; corruption further aggravated this terrible tragedy.

Students in particular should be helped to become conscious of the need to orient their career plans and commitment towards the rebuilding of our community.

WHAT IS LOYALTY?

A community is stable and progressive and for that matter a nation when its governance and institutions are managed by highly committed individuals who reckon service as an ideal above one's self at all times.

When institutions that apply themselves fully to the needs of the society and are managed by people of integrity, a society flourishes and people's rights are also held sacrosanct.

When persons placed in positions of trust or those who appropriate such to which they are unfit, a society suffers and in certain cases there could even occur crises of chaos and confusion, a situation that contributes to anarchy.

Nepotism is an evil force and so are frauds of various kinds like embezzlement of public funds especially those apportioned to the poor and needy. There are those who unashamedly enrich themselves diverting funds meant for the poor and needy to their own private coffers. Worse, they are not even challenged, shocking that such get support too, a sign of poor citizenship where the crooked is considered smart and clever and worthy of emulation.

There are also situations where needy children and young people are placed in circumstances of abuse abhorrent to the moral leadership expected of the adults entrusted to provide safety, succor and support to them.

We of the church have an immense obligation to be role models in integrity, united in faith and unblemished in loyalty to it and the institutions that govern us. Every one is a unit in the family of Christ and each one in an interdependent and inspiring relationship.

A church council is not a parliament made up of parties or self-serving groups however diverse we may be in certain theological ideas and concepts.

Church government based on one united faith, accepts one leader consecrated in the tradition that goes back to the time of the Apostles.

We do not split Christ's Church on any issue because the mark of Christianity is one faith and utmost loyalty to it. It demands a loyalty that is crucial to the good of any community.

If this is jeopardized one role model example that we treasure as good government is abused and brought to disrepute.

It also comes into conflict with our faith because such a shortfall is often used for practices that are unacceptable to the church.

Issues that are massaged to challenge the authority of the church especially to confuse the adherents and the faithful are a challenge to our faith and a move towards the will of the Mammon.

It is important we remind ourselves constantly that our loyalty to our faith is not only paramount to our own well being but also to the good of any society. Above everything, we cannot fail our generations to come; a sacred heritage of our children for theirs is the Kingdom of God.

-Victor Karunairajan

NAVAJEEVANAM MUST ARISE AGAIN BUT AS A COMMUNITY COLLEGE.

By Christie Richards

(Wishing Mrs Arul Thambirajah the best of wishes on her 100th birthday, the author prays for her good health and the wish that on her 101st birthday she will open the Navajeevanam Community College as a gift to the people of the Wannu managed by the church to which she belongs, the Jaffna Diocese of the Church of South India.)

A vision must have a perpetual flow like a river; it is like an unending marathon relay of laps. As its ideals are pursued and achieved, they must generate new visions keeping with the demands of the time. This process has no end but a great deal of achievements along the way.

There may be several obstacles and challenges, some of them very severe even to the level of total collapse but visions hatched with commitment and dedication to serve needs should not be forsaken neither they be contained and trapped into tight and limited circumstances.

A good idea must grow and if necessary reorganized and reconstructed if such are required.

The Wannu Civil War that lasted over thirty years has caused total devastation. Among those that suffered was Navajeevanam (New Life), a courageous agriculture-based project founded in 1959 by a few dedicated people, the Rev and Mrs Thambirajah of the Jaffna Diocese of the Church of South India (JDCSI), Sister Elizabeth Baker of the Methodist Church and a few friends. The Thambirajahs and Sister Baker became the resident governing members of Navajeevanam and in time the sole leaders until two of the Thambirajah children became actively involved in its management.

Navajeevanam; from the beginning became a residential facility for needy young children and all their requirements were met including schooling just like in a family. They were further trained in agricultural systems and technology appropriate to their needs. As a matter of fact it functioned as an out of campus educational institution providing the kind of education vital for the development of a region like the Wannu apart from being a place that inculcated Christian values.

It was a tough task the Thambirajahs and Miss Baker had undertaken and what they achieved is highly commendable. They stayed close to their Mother Churches, the JDCSI and the Methodist Church respectively and very often Navajeevanam was a retreat centre for the workers of these churches including the Anglican Church. The late Bishops Sabapathy Kulandran and Lakshman Wickremasinghe sought Navajeevanam for their quiet meditations, retreats and inspiration.

As has been with every institution, homes, factories and farms, Navajeevanam too suffered considerable damage during the war including the Church of the Holy Carpenter for which the foundation stone was laid by Bishop Sabapathy Kulandren.

At the 40th anniversary celebrations of Navajeevanam, Bishop Daniel Thiagarajah, then a priest of the JDCSI in the Wannu preached the sermon on the Navajeevanam theme "One in Christ - Ready for both: Service and Sacrifice;" And that was probably the last landmark celebrations Navajeevanam had before the trail of destruction became acute in the Wannu. So fierce was the civil war, there was nothing any one could have done at that time to save it.

It was left to Mrs Arul Thambirajah to hold on in great faith and with children in her charge survive the horrendous war. However, every physical structure of Navajeevanam was totally destroyed.

This does not mean the Navajeevanam vision has faded and disappeared into oblivion. It will certainly not be God's way.

Navajeevanam awaits a new future commitment and for which the vision is becoming clearer and meaningful. We have to take the baton and commence a new lap. Right on the heels of the war's end the JDCSI addressed itself with immense determination to countless numbers of problems the Wannu faced for its recovery and reconstruction. With over hundred thousand children and young people traumatized most of them severely and hundreds of women widowed, the JDCSI set up the Centre for Holistic Healing at the Manipay Green Memorial Hospital with a branch in Kilinochchi and the Women's Empowerment Programme widening the earlier Palmyrah Project and its scope.

Leadership Seminars are being planned during the next few months and all these will be ongoing projects.

Among the many felt needs, the principal one is a skilled training centre in agriculture, appropriate technology and courses needed to enable young people to be trained and educated to lead their people in their resurgence.

There is therefore a great need for a Community College that will cater to these needs and Navajeevanam is the ideal place to set up such an institution. It should function as a fully fledged Community College of the JDCSI and provide among others, facilities for students of Jaffna College and Uduvil Girls College if they wish to take community development disciplines along with their formal education. Community Colleges are necessary for developing countries and it will be a great tribute to the founders of Navajeevanam if it becomes a pioneer in this area in Sri Lanka.

GRASS ROOTS MEDICAL INTERVENTION
CRUCIAL TO COMMUNITY'S HEALTH

When the American missionaries came to North Sri Lanka almost two hundred years ago they recognized two key elements vital for the development and progress of a community, health and education. Our people, who were quite literate, had a system of education that was basic and mostly nonformal which suited their economic and cultural activities of the time, namely farming and fishing.

It was referred to as "Thinnai Kalvi" imparted by an elder in the front portion of his mud-daubed and palm-leaf roofed house. Politically they were stably parish-organized. Culturally too they were quite versed in the arts like folk and classical music, dance and literature that were traditional to them and promoted widely in the temples of old.

In the field of health too they were served with systems of herbal medicine that have been in vogue for centuries and demanded a great degree of diet discipline among others. One could claim there was grass roots medical intervention at that time though without certain surgical skills it was limited. Manipay Green Memorial Hospital was founded more than one hundred and fifty years ago on the strength of modern medical inputs on the existing traditional system.

This was why Dr Samuel Green translated many medical books from Tamil to English and English to Tamil and made a tremendous contribution to medical science in Sri Lanka and also helped him to found the first medical college in the country. It is possible that some of his students had grounding in traditional medical practice.

During his recent visit to Sri Lanka Dr Tom Hirschfeld accompanied by his wife Caroline from Boston, Massachusetts, was greatly impressed by what people at the grass roots knew about vital medical intervention in cases of certain emergencies, however limited they may be.

Gowshalya a JDCSI day care teacher in the Wannu said how she would treat a case of suicide attempted by ingesting a poisonous substance. She and her colleagues could handle other emergencies too. Suicide is a major concern in the Wannu today.

We are now living in times of several major diseases that plague humanity and they demand modern medical treatment especially complicated surgeries and others that require intensive care. Certain illnesses also spread fast even across nations of the world for various reasons.

These major illnesses can be checked to a great extent by awareness, early intervention and timely treatment especially the preventive types.

Dr. Tom Hirschfeld who visited a number of places in the Wannu and Jaffna District shared his views that an extensive programme of awareness including techniques and methods of early intervention at the grass roots level were vital to the good health of a community.

Dr. Hirschfeld who has worked among the native people of Nicaragua in the hills, was of the view that a team of health workers and rural volunteers engaged in work among children and needy people informed in health intervention programmes and techniques can contribute considerably to the good health of the nation.

He and his wife Carline a professional photographer communicated freely with the workers of the JDCSI in the Wannu, at the Varany Mission Farm and also visited the Green Memorial and McLeod Hospitals during their stay in Sri Lanka. They appreciated very much the plans of the JDCSI to provide full in-house treatment for the totally paralyzed from the war and visited the site location too.

They were particularly impressed by the Varany Mission Farm and its composite programme strictly conforming to the organic system and its ideal as a parental farm for multi-dimensional community activities. Such ideals, Dr Hirschfeld said will help transform a society and set it on a path of dynamic progress. He also presented Bishop Daniel Thiagarajah a selection of grass roots teaching aid material and promised his support to the vision that is being pursued by his Diocese.

தாரகைச் சிந்தனை

"அமைதியில் இறைவனைக் காணுவோம்
அமர்ந்தே அவர் அன்பைப் பூணுவோம்."

வனாந்தர அனுபவம்

இன்றைய நவீன தொழில்நுட்ப விஞ்ஞான உலகிலே வாழுகின்ற நமக்கு "வனாந்தர அனுபவம்" என்பது ஒரு புனிதப்பாகவே அமையக்கூடும். பொதுவாக வனாந்தர சூழ்நிலையைப் பெரும்பாலும் ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையும் காணப்படுவது அரிதாகவேயுள்ளது. மீண்டும் ஒரு தடவை நோன்பு/ உபவாசக் காலத்திற்குடாகப் பயணிக்கிறோம் என்றால், இயேசுவின் வனாந்தர அனுபவத்தை ஒரு தடவை மீட்டுப் பார்க்கவும், அதனை உள்வாங்கிக் கொள்ளவும் ஆயத்தம் உள்ளவர்களாக இருக்கவும் கிறிஸ்தவர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

வனாந்தரம் என்னும் உருவகமானது, வேதனை, துன்பம், கஷ்டம் என்பன நிறைந்த இடமாக இருப்பதுடன், தாவரம், நீர்நிலைகள் அற்றதாகவும், மனித நடமாட்டம் இல்லாத இடமாகவும் காணப்படுகிறது. இவை மட்டுமல்ல, வனாந்தரமானது ஒருவர் தன்னைத்தானே உறுதிப்படுத்தும் ஒரு இடமாகவும் ஒருவரின் பற்றுறுதி சோதிக்கப்படும் இடமாகவும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

இயேசு யோவானிடம் திருமுழுக்குப் பெற்றதன் பின்னர் அலகையினால் (பிசாசினால்) சோதிக்கப்படுவதற்காக வனாந்தரத்திற்குத் தூய ஆவியால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். தனது பணியை ஆரம்பிக்கும் முன்னர் இயேசு வனாந்தர அனுபவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். அதாவது தனது பணியில் எப்படியான பிரச்சனைகள் ஏற்படும் என்பதனை உய்த்தறிகிறார். அதுமட்டுமல்ல கடவுளின் சித்தத்தை அறிந்து கொள்வதற்கு வனாந்தர அனுபவம் தேவையானது ஒன்றாகும்.

வனாந்தர அனுபவத்தைப் பெற்றுக்கொண்டால்தான் தூய ஆவியின் வல்லமையைப் பெறமுடியும். இயேசு தனது வனாந்தர அனுபவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதன் பின்னர்தான் கலிலேயப் பணியின் தொடக்கம் - நாசரேத்துப் பிரகடனம் என்பன இடம் பெற்றன.

திருமறையில் பல இடங்களில் பல அடியவர்களுக்கு வனாந்தர அனுபவம் என்பது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமையப் பெற்றுள்ளது.

1. இறைவாக்கினர் எலியா கடவுளைத் தேடிச் சென்றார். (1 இராஜாக்கள் 19)
2. மோசே அழைக்கப்பட்டார். (யாத்திராகமம் 24:18)
3. யோவான் தனது ஆரம்ப காலத்தைக் கழிக்க வனாந்தரத்திற்கே சென்றார். (லூக்கா 1:80)
4. பவுல் தமஸ்கு அனுபவம் பெற்றதன் பின்னர் அரேபியாவிற்குச் சென்று சில நாட்கள் கழித்தார். (கலாத்தியர் 1:15-17)

வனாந்தர அனுபவம் கடவுளுடைய சித்தத்தை உணரவும், எம்முடைய வார்த்தை அல்ல மாறாகக் கடவுளுடைய வார்த்தை நிறைவேறவும், கடவுளுடைய வேலையைச் செய்யவும் எம் ஒவ்வொருவருக்கும் புதிய தெளிவைக் காட்டுகின்றது. அத்துடன் நாம் வனாந்தர அனுபவத்தை உணரும் போது,

1. எம்மைச் சுற்றியிருக்கும் மாயை அகல்கின்றது.
2. நாம் பேசுவதற்கு முன்பே எம்மோடு பேசும் துல்லிய சத்தத்தைக் கேட்க முடிகிறது.
3. எம்முடைய வாழ்க்கை பகிரப்படக் கூடியதாக அமைகிறது.

"வரலாற்றை மாற்றியமைக்கும் சக்தி வாய்ந்த ஒவ்வொரு வாழ்க்கைக்குப் பின்னால் தனிமையின் காலம் அல்லது காலங்கள் காணப்படுவது இயற்கை" என்ற பேராயர் லெஸ்லி நியுபிகினின் வார்த்தைகளை இங்கே நினைவு கூருவது பொருத்தமாக அமைகிறது.

-தயாளன்

துட்டுவாகை இளம்பிறை முன்பள்ளியின் கண்காட்சி நிகழ்வு

மேற்படி முன்பள்ளியின் கண்காட்சி நிகழ்வானது 26/03/2011 ம் திகதி காலை 9.30மணிக்கு, இளம்பிறை முன்பள்ளி துட்டுவாகை அடப்பன்குளம் எனும் இடத்தில் நடைபெற்றது.

முதலில் இந்நிகழ்வில் விருந்தினர்களுக்கு மாலை அணிவிக்கப்பட்டு அவர்கள் கோலாட்டத்துடன் வரவேற்கப்பட்டனர். அதனைத் தொடர்ந்து மங்கள விளக்கேற்றல் நிகழ்வு இடம்பெற்றது. பின்னர் இளம்பிறை முன்பள்ளியை அருட்பணி J.G தியாகராஜா, அருட்பணி T.தயாளினி, பண்டார அபேசிநி ஆகியோர் சேர்ந்து அங்குராப்பணம் செய்துவைத்தனர்.

தொடர்ந்து பிரதம விருந்தினர் அருட்பணி J.G தியாகராஜா அவர்கள் சிறுநரை ஆற்றினார். அவரது உரையின் மையச் செய்தி - சிறுவர்கள் என்னிடம் வர இடம் கொடுங்கள். அவர்களைத் தடை செய்யுதல்தான் ஏனெனில் பரலோக ராஜ்யம் அவர்களுடையது என்பதாகும். சிறிய கிராமமாகிய துட்டுவாகையில் சிறார்களுக்கு ஊடாகக் கடவுளைக் கண்டு கொள்ளக் கூடியதாக அமைகிறது. இச் சிறார்களின் முகத்தில் கடவுளின் அன்பை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இக் கண்காட்சி நிகழ்வானது சிறியதாக இருந்தாலும் அப்பகுதியில் வாழும் மக்கள் அனைவரையும் ஒன்று சேர்க்கும் நிகழ்வாகக் காணப்பட்டது. இம் முன்பள்ளியில் கல்வி கற்கும் 25 சிறார்களுக்கு அருட்பணி J.G தியாகராஜா அவர்களினாலேயே அன்பளிப்புப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டன.

இந் நிகழ்வில் ஏறக்குறைய 200பேர் கலந்து கொண்டனர். அடப்பன்குளம் திருச்சபை ஊழியன் S. யூட் எழில் அமிழ்தனின் தலைமையிலேயே மேற்படி நிகழ்வானது சிறப்பாக நடைபெற்றது.

நிறை வாழ்வு மையத்தின் சிறப்பான திறப்பு விழா

சர்வதேச ரீதியாக மார்ச் மாதம் 15ம் திகதியானது வலுவிறந்தோர் நாளாக அனுசரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அன்றைய தினத்தில் (15.03.2011), எமது தென்னிந்திய திருச்சபையால், கிளிநொச்சித் திருச்சபையில் "நிறைவாழ்வு மையம்" என்னும் நிலையம் (அலுவலகம்) திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இந்நிகழ்வில் எமது பேராயர், பேராயர் அம்மா, MSF நிறுவனத்தின் இலங்கைக்கான வதிவிடப்பிரதிநிதி, வைத்திய கலாநிதி சிவநேசன், கிளிநொச்சி தேசிய சேமிப்பு வங்கியின் முகாமையாளர், எமது ஆதீனத்தின் மூத்த ஆலோசகரான திரு.விக்கிர் கருணராகன், எமது ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த அருட்பணியாளர்கள், பொதுமக்கள், பயனாளிகள் எனப்பலர் கலந்து கொண்டிருந்தனர்.

இந்நிகழ்வானது, ஆதீனச் செயலாளர் அருட்பணி I. ராஜ்குமார் அவர்களின் இறை வேண்டலுடன் ஆரம்பமாகியது. சவால் களுக்கூடான ஆரம்பச் செயற்பாடுகள் எவ்வாறு எதிர்நோக்கப்படுகின்றன என்பதை எமது பேராயர் அறிவர் டானியல் S.தியாகராஜா அவர்கள் தமது ஆரம்ப அறிமுக உரையில் தெழிவுபடுத்தினார். நிறை வாழ்வு மையத்தின் இயக்குனர் கலாநிதி தயா தியாகராஜா அவர்களினால் வரவேற்புரை நிகழ்த்தப்பட்டது.

தொடர்ந்து MSF நிறுவனத்தின் இலங்கைக்கான வதிவிடப்பிரதிநிதி Karl Schellmann, வைத்திய கலாநிதி சிவநேசன், கிளிநொச்சி தேசிய சேமிப்பு வங்கியின் முகாமையாளர் திரு.R.J இன்பராஜா ஆகியோர் உரையாற்றினர்.

பின்னர் இந்நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட விசுவமடு பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த திரு.சந்திரசெல்வம் என்ற பயனாளிக்கு நவீன முறையில் வடிவமைக்கப்பட்ட Comed wheel chair ஒன்றும், மேலும் கால்களை இழந்த மூன்று பயனாளிகளுக்கு, சக்கர நாற்காலிகளும் வழங்கப்பட்டன.

இந்நிகழ்வில் செல்வி. சாமுவேல் கீதா என்பவரால் கவிதை ஒன்று வாசிக்கப்பட்டது. அருட்பணி K.S யோசேப் அவர்களின் இறை வேண்டலுடனும், பேராயரின் இறையாசீர்வாதத்துடனும் நிகழ்வு நிறைவு பெற்றது. வருகை தந்த அனைவரும் ஐக்கிய மதிய உணவில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

LOGOS HOPE இறைபணியாளர்கள் மாநாடு

மேற்குறிப்பிட்ட Logos Hope இறைபணியாளர்கள் மாநாடானது கொழும்பு பண்டாரநாயக்க துறைமுகத்தில் 22,23/03/2011 ஆகிய இருதினங்களில் Logos Hope கப்பலில் நடைபெற்றது.

இம்மாநாட்டின் மகுடவாக்கியம் "பிரிந்த உறவை மீண்டும் கட்டி எழுப்புதல்" என்பதாகும். இம்மாநாட்டை தேசிய கிறிஸ்தவ மன்றம் ஒழுங்கு செய்தது. இம்மாநாட்டில் மெதடிஸ்த, அங்கிலிக்கன், தென்னிந்திய திருச்சபை மற்றும் சுயாதீன திருச்சபைகளைச் சேர்ந்த அருட்பணியாளர்களான 225 பேர் பங்கு கொண்டமை சிறப்பம்சமாகும்.

முதலாவதாக இம்மாநாட்டில் Logos Hope என்றால் என்ன? அதனுடைய செயற்பாடுகள் என்ன என்று விளக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. Logos Hope பற்றி மிகசிறப்பாகவிளக்கம் கூறப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் சர்வதேச ரீதியில் 45 நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் 400-பேர் இக்கப்பலில் பணியாற்றுகிறார்கள். இவர்கள் பல மொழி, கலாச்சார, சமய, சமூகப் பின்னணியைக் கொண்ட குழுவினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பு அம்சமாகும்.

இவர்கள் போகும் ஒவ்வொரு துறைமுகத்துக்கும் "அறிவு, நம்பிக்கை, உதவி," (knowledge, hope and help) என்ற தொனிப்பொருளில் கிறிஸ்துவின்பணியாக அரவணைத்தலும், கட்டியெழுப்புதலும், கிறிஸ்தவ தலைவர்களை உற்சாகப்படுத்துவதுமே இவர்களின் முக்கிய நோக்கமாகும் என்று இக்கப்பலின் தலைவர் Mr.John Vansha குறிப்பிட்டதன் ஊடாக அறியமுடிந்தது.

வன்னியில் கண்கொண்டவை

எனது நீண்ட நாள் கனவு ஒன்று கடந்த 15/03/2011ம் திகதியன்று நிறைவேறியது. எமது ஆதீனத்தால் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் முன்னெடுத்துச் செயற்படுத்தப்பட்டுவரும் பணிகளை ஒரு தடவையாவது சென்று பார்க்க வேண்டும் என்பதே அந்தக் கனவு. வேறொரு விடயமாக யாழ்ப்பாணம் சென்ற போது 15/03/2011ம் திகதி கிளிநொச்சி தென்னிந்திய திருச்சபை கிறிஸ்து அரசர் ஆலய வளாகத்தில் "நிறைவாழ்வு மையம்" ஒன்றை எமது ஆதீனம் ஆரம்பிக்க இருப்பதான செய்தியை அறிந்து கொண்டேன்.

A-9 வீதி பொது மக்களின் பாவனைக்காகத் திறந்து, இடம் பெயர்ந்த வன்னி மக்கள் மீண்டும் குடியேறத் தொடங்கியதுடன் எமது பேராயர் அறிவர் டானியல் S. தியாகராஜா அவர்களின் தூர நோக்குப் பார்வையுடன் மீளவும் தென்னிந்திய திருச்சபை யாழ் ஆதீனத்தின் பணிகள் துரிதமாகப் புத்துயிர் பெறத் தொடங்கியது.

யுத்த சூழ்நிலையினால் அழிவுற்ற, சேதம் அடைந்த, நிர்மூலமான திருச்சபைகளை, குருமனைகளை, நிலையங்களை மீண்டும் செப்பனிடவும், புதுப்பிக்கவும், புனர்நிர்மாணம் செய்யவும், மக்கள் வழிபடுவதற்கான சூழ்நிலையினை உருவாக்கவும் ஏதுவாக அமைந்தது. அத்துடன் பல முன்பள்ளிகள், பகற் பராமரிப்பு நிலையங்களை ஆரம்பிக்கவும், பெண்களுக்கான மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தவும், கல்வி மற்றும் தொழில் சார்ந்த பல செயற்திட்டங்களைத் தொடரவும் எமது ஆதீனம் முடிவு செய்தது.

அத்துடன் யுத்த சூழ்நிலையினால் அநேகர் தம் அவயவங்களை இழந்து ஊனமுற்றவர்களாக்கப்பட்டனர். பலர் மன நிலையில் பாதிப்புக்குள்ளாகினார்கள். இத்தகையவர்கள் மத்தியில் எமது பேராயர் அம்மா கலாநிதி தயா தியாகராஜா அவர்கள் பணியாற்றுவது என்பது நாம் அறிந்த விடயமாகும். எனினும் அங்கு சென்று பார்த்த போதுதான் பேராயர் அம்மாவின் பணியின் காத்திரத்தன்மையைக் கண்டுகொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. நீண்ட தூரப் பயணத்தை மேற்கொண்டு ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று உடல் ஊனமுற்றவர்களை இனங்கண்டு அவர்களுடன் நட்புடன் உரையாடி, நம்பிக்கையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திப் பல வாழ்வாதாரத் திட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றமை போற்றுதற்குரிய செயற்பாடாகும்.

அந்த வகையில் 15 மார்ச் சர்வதேச உடல் ஊனமுற்றோர் நாள் அன்று கிளிநொச்சியில் "நிறைவாழ்வு மையம்" ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அந் நிகழ்வில் கலந்து கொண்டோருடன் நான் உரையாடிய போது தென்னிந்திய திருச்சபை செய்து வரும் அரும் பணிகள், சேவைகளைக் குறித்துப் பாராட்டினர். குறிப்பாகப் பேராயர் அம்மாவின் அணுகுமுறைகளை வியந்து போற்றினர். கால்களை இழந்தவர்களுக்கு நவீன முறையில் வடிவமைக்கப்பட்ட சக்கர நாற்காலிகள் வழங்கப்பட்டன. பலருக்கு துவிச்சக்கர வண்டிகள் கொடுக்கப்பட்டன. மேலும் பொருளாதார ரீதியாக முன்னேற்றம் அடைவதற்கு ஏற்ற பல உதவிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

அத்துடன் கிளிநொச்சி கிறிஸ்து அரசர் ஆலயம் ஆனது முன்பு எப்படிக்காணப்பட்டதோ, அதே போன்று யுத்த அழிவின் பின்பு புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு, புதுப் பொலிவுடன் காட்சியளிப்பதையிட்டு உண்மையில் மகிழ்வுறுகிறேன். வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் அருட்பணி ஆற்றி வரும் அனைத்துக் குருமார்களின் அயரா ஒப்படைப்பையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

கடவுளால் உருவாக்கப்பட்ட திருச்சபை ஒருபோதுமே வீழ்ந்து போகாது என்பதற்கு வன்னித் திருச்சபைகளில் காணப்படும் பணிகள் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது.

- திரு. அன்னப்பா ஜெயசீலன்

இல்லறப் பொன் விழா

அளவெட்டி தென்னிந்திய திருச்சபையைச் சேர்ந்த மார்க்கண்டன் (செயலாளர் - அளவெட்டி தென்னிந்திய திருச்சபை) ஞானம்மா தம்பதியினர் இல்லற வாழ்வில் இணைந்து ஐம்பது ஆண்டுகள் நிறைவடைந்ததை முன்னிட்டு, அவர்களது மணநாளை நினைவு கூரும் பொன்விழா வழிபாடானது, பேராயர் அதி வண கலாநிதி டானியல் எஸ்.தியாகராஜா அவர்களின் தலைமையில் பண்டத்தரிப்பு தென்னிந்திய திருச்சபையில் 2011.01.25ம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

இப் பொன்விழாவைக் கொண்டாடிய தம்பதியினரை உதயதாரகை சார்பில் மனதார வாழ்த்துவதோடு, திரு.ஐ.மார்க்கண்டன் அவர்களின் சமூகப்பணியும், திருச்சபைப்பணியும் மேலும் சிறப்புற அமைய ஆண்டவரின் நல்லாசிகள் எப்போதும் அவருடனும், அவர் குடும்பத்தினருடனும் நிறைவாக இருக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

எனது பிறந்த மண்ணுக்குத் திரும்பிய போது மக்களின் நிலையைப் பார்த்து எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம்

திரு.யேசுதாஸ் சாமுவேலுக்கும் திருமதி சிவசிதம்பரம் சிவலட்சுமி ஆகிய இருவருக்கும் பிறந்த இரண்டாவது மகனான சா.கீதா ஆகிய நான் 1989ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 26ம் திகதி இம்மண்ணிலே பிறந்தேன்.

நான் பிறந்த இடம் மட்டுமே விஸ்வமடுவாகக் காணப்பட்டது. நான் பிறந்த காலகட்டத்தில் விஸ்வமடு பிரதேசமானது அபிவிருத்தி அடையாமல் இருந்ததென எனது தந்தை கூறுவார். அந்த நேரத்தில் நான் பிறந்த மண்ணை ஒரு தடவை பார்க்க வேண்டும்போல் என் மனம் துடிக்கும்.

நான் எனது ஆரம்பக் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் உடுவில் மகளிர் கல்லூரியில் பயின்று வந்தேன். அதன் பின்னர் 1995ம் ஆண்டு நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்தம் காரணமாக இடம் பெயர்ந்து வவுனியாவில் வாழ்ந்து வந்தேன். அதன் பின்னர் நாடு சீராக இருந்த போது கொழும்பில் எனது கல்வியை தெகிவளை தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தில் பயின்று வந்தேன். 2003⁺ ஆண்டு நான் தரம் எட்டில் கல்விகற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையில் என்னுடைய தாயார் புற்று நோயினால் 2003-03-11 அன்று இறைவனடி சேர்ந்தார். அந்த வேளையில் தான் எமது பேராயரான அதி வணக்கத் திற்குரிய கலாநிதி டானியல் தியாகராஜா அவர்களதும், பேராயர் அம்மா கலாநிதி

தயாளினி தியாகராஜா அவர்களினதும் அன்பும் ஆதரவும் எனக்குக் கிடைத்தது. அவர்களின் ஆதரவில் நான் எனது கல்வியை வவுனியா புனித பேதுரு பெண்கள் இல்லத்தில் இருந்து வவுனியா இறம்பைக்குள மகளிர் வித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்றேன். எனது தந்தையாருக்கு என்ன நிகழ்ந்தது என்று தெரியாத நிலையில் என்னையும் எனது நான்கு சகோதரர்களையும் எனது சிறிய தாயார் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். எனது கல்வியை முடித்து, மறுபடியும் கொழும்பு சென்று தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் கடமைபுரிந்தேன். அக்கால கட்டத்தில் எமது கொழும்பு தென்னிந்திய திருச்சபையினால் வாலிப பாசறை ஒன்று (2009ம் ஆண்டு) நுவரெலியாவில் உள்ள லிந்துல என்னும் இடத்தில் அமைந்த எம் திருச்சபையில் நடாத்தினார்கள். அப்பாசறையில் கலந்து கொள்ள எனது சகோதரிக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அத்துடன் எமக்கு ஒரு புதிய உறவும் கிடைத்தது. அவ்வுறவாகக் கிடைத்தவர் தான் திரு விக்ரர் கருணைராஜன் என்னும் அன்புள்ளம் படைத்தவர் எமக்கு அறிமுகமானார்.

மீண்டும் நான் கொழும்பை விட்டு வவுனியாவிற்குச் செல்ல நேர்ந்தது.இந்நிலையில் பேராயர் ஐயா, பேராயர் அம்மா, விக்ரர் அங்கிள் ஆகியோரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க எனது தொழில் முன்னேற்றத்திற்காகவும், எமது தென் இந்திய திருச்சபை யாழ்ஆதீனத்திலும், மற்றும் பேராயர் அம்மாவின் செயலாளராகவும் கடமையாற்ற எனக்கு ஒரு அருமையான சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. பேராயர் ஐயா, பேராயர் அம்மா, விக்ரர் அங்கிள் இவர்களின் பணியானது கூடுதலாக யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்வதும், ஆங்காங்கே திருச்சபைகளைப் புனரமைத்தும் மக்களின் தேவைகளை இனம் கண்டு நிறைவு செய்தும் வருவதாகவுள்ளது.

கடந்த 01-03-2011 அன்று பேராயர் அம்மாவுடன் எனது பிறந்த மண்ணான விசுவமடுவைப் பார்ப்பதற்கு எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அதனை நினைத்து மிகவும் சந்தோஷம் அடைந்தேன். நாம் அங்கு சென்று அப்பிரதேச மக்களைப்பார்த்த போது மிகவும் சந்தோஷமாகவும், இன்னுமொரு பக்கம் வேதனையாகவும் இருந்தது. தற்போது விஸ்வமடு பிரதேசமானது அபிவிருத்தியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. நாம் சில குடும்பங்களைச் சந்தித்துப் பேசியபோது யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு அங்கங்களை இழந்த நிலையிலும் அவர்களுடைய தன்னம்பிக்கையை நாம் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. கடவுள் யார் மூலமாவது தமக்கு உதவி செய்வார் என்ற நம்பிக்கையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

எனவே நான் இம்மண்ணில் பிறந்த பிரஜை என்ற வகையிலும், பேராயர் அம்மாவின் செயலாளர் என்ற முறையிலும் இவ்வன்னி வாழ் மக்களைச் சந்திக்கக் கிடைத்த ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்திற்காக நான் பெருமைப்படுவதோடு கடவுளுக்குப் பேராயர் ஐயாவுக்கும், பேராயர் அம்மாவுக்கும், விக்ரர் கருணைராஜன் அங்கிளுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள். கடவுளுடைய கிருபை என்றென்றும் அவர்கள் பணிக்குத் துணை நிற்பதாக.

செல்வி. சாமுவேல் கீதா

குட்டிக்கதை

புதுச்சட்டை

தனக்குக் கிடைத்த புதுச் சட்டையைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பரவசமடைந்தாள் சிறுமி கீதா.

வானவில்லின் வர்ண ஜாலங்களைப் பிரதி பலித்தது அந்தச்சட்டை. பார்ப்போர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து இழுத்தது அதன் வண்ண வேலைப்பாடுகள்.

ஆசை மாமா என்றால் கீதாவுக்கு கொள்ளைப்பட்டசம் ஆசை மாமா அனுப்பிய சட்டையை சொல்லவும் வேண்டுமா? அதுவும் கீதாவின் இந்த வருடப் பிறந்த நாள் பரிசாகக் கிடைக்கப் பெற்ற சட்டை, அவளுக்குப் பெருமை தாங்கமுடிய வில்லை.

“இந்தச் சட்டையை ஒருத்தருக்கும் கொடுக்கமாட்டன் தங்கச்சி உனக்கும் தரமாட்டன்”

அடுத்த மாதம் 02 ம் திகதி எப்பொழுது வரும் என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றாள். தான் படிக்கும் ஐந்தாநதரப் பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து நின்று பிறந்தநாளுக்கு இந்தப் புதுச்சட்டையை போட்டுப் படம் எடுக்க வேண்டும், என்பது அவளது எண்ணம்.

சட்டையை ஒரு தடவை போட்டு அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும் தங்கைக்கும் அழகு காட்டினாள். வீட்டிலுள்ளோர் ஆசைமாமாவின் சட்டையைப் புகழ்ந்தார்கள்.

படுக்கும் போதெல்லாம் அழகாக மடித்து வைத்திருந்த அந்தச் சட்டையை தனக்குப் பக்கத்திலேயே வைத்து தூக்கம் வரும் வரை வடிவு பார்ப்பாள்.

கீதாவின் அம்மா அவளின் செயலைப் பார்த்துத் தனக்குள்ளே புன்னைக ழூர்த்துக் கொள்வார்.

சில நாட்களின் பின் கீதா சட்டையை உடுப்பு அலுமாரிக்குள் வைப்பதைக் கீதாவின் அம்மா பார்க்கிறார்.

“அம்மா இன்னும் எத்தனை நாட்களில் எனது பிறந்த நாள் வரும் அம்மா”

“இன்னும் (12)பன்னிரண்டு நாட்கள் இருக்கிறது. ஏன் நீ கணக்குப் பார்க்க வில்லையா”

“இல்லையம்மா எனக்குத் தெரியும் சும்மா கேட்டனான்.”

பிறந்த நாளுக்குச் சட்டையைப் போட ஆசைப்படுகிறாள் என்று அம்மா தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டார்.

பிறந்த நாள் நெருங்கும் போது அம்மா கீதாவிடம் கேட்டார் “உனக்குப் பிறந்த நாளுக்கு அப்பா என்ன தரவேண்டுமென்று விரும்புகிறாய்?”

“நான் அப்பாவிடம் ஒரு புதுச்சட்டை வாங்கித்தரும்படி கேட்பேன்.”

ஏன் கீதா உனக்கு என்ன விசரே ஆசைமாமாவின் சட்டையுடன் இன்னு மொருசட்டையையும் மாறிப் போட போகிறாயா? அப்பாவிடம் வேறு ஏதும் கேளேன்.

இல்லையம்மா இன்னுமொரு சட்டை வேணும் அம்மா எனக்கு.

ஏன் யாருக்கும் கொடுக்கப் போகிறாயா?

“அம்மா ஏழைகளுக்கு உதவுகிறவன் கடவுளுக்கு கடன் கொடுக்கிறான்” என்றும் மனம் உவந்து கொடுக்கிறவரிடத்தில் கடவுள் பிரியமாய் இருக்கிறார் என்றும், கொடுக்கக் கொடுக்கக் கடவுள் எமக்கு நிறையத்தருவார் என்றும் ஓய்வுநாள் பாடசாலை ஆசிரியர் எங்கட தயா ரீச்சர் சொல்லித்தந்தார்.”

“அதற்கு என்ன இப்போ”

“அம்மா 28ம் திகதி எங்கட வகுப்பு மேரியின் பிறந்தநாளுக்குப்போட அவளிடம் புதுச்சட்டையிலலை. ஆசை மாமா அனுப்பிய சட்டையே அவளுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன். பாவம் அம்மா மேரி, அவளுக்கு அப்பா இல்லை அம்மா.”

தாய் வியப்புடன் மகளைப் பார்க்கிறார்.

- நெடுந்தீவு - இரா. தர்மலிங்கம்

3^{ம்} பக்கத் தொடர்ச்சி.....

எனவே கிறிஸ்துவின் இறையரசின் பணியினை மையமாகக் கொண்டு Logos Hope கப்பலில் பணிபுரியும் 45 நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்களின் ஒற்றுமையைக் கருத்தில் கொண்டு கிறிஸ்துவின் ஒப்புரவாக்குதலின் பணி வெற்றியைக் கொடுக்கும் என்ற தொனிப்பொருளின் அடிப்படையில் பிரிந்த உறவை, மன்னிப்புக்கூடாக மீண்டும் கட்டிக்காக்க முடியும் என்ற சிந்தனையினை மலேசிய நாட்டைச் சேர்ந்த Dr.Mossaslee மத்தேயு 18^{ம்} அதிகாரத்தை மையமாக வைத்து செய்தியினைப் பகிர்ந்து கொண்டார். அதன் பின்னர் எபேசியர் 2^{ம்}, 3^{ம்}, 4^{ம்} அதிகாரத்தை மையமாகக் கொண்டு “கசப்பான உணர்வு மிகவும் மோசமானது; மன்னிக்காவிட்டால் ஆத்துமா மட்டுமல்ல, உடலும் பாதிப்புக்குள்ளாகும்” என Mr.Das Hoper கருத்துத் தெரிவித்தார்.

அதன் பின்னர் மூன்றாவது இறைசிந்தனையாக “மனிதம் புனிதமானது ஏனெனில் அது கடவுளின் சாயல்” என்ற கோட்பாட்டுடன் எபேசியர் 3^{ம்} அதிகாரம் 16^{ம்} வசனத்தில் பவுல் கிறிஸ்துவை நோக்கி மன்றாடும் இறைவார்த்தையாக, உள்ளான மனிதன் புதுப்பிக்கப்படவேண்டும். உள்ளான மனிதனும் வெளியான மனிதனும் ஒரே சிந்தை கொண்டிருக்க உள்ளத்தில் இறைவன் இருக்க, சுத்த இதயமாக இருக்க எம்மை அர்ப்பணமாக்க வேண்டுமென கொழும்பு இறையியல் கல்லூரி அதிபர் Mr.P.பூபாலன் அவர்கள் ஆழமான கருத்துக்களை முன்வைத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். சிறப்பாக சொல்லப்போனால் Logos Hope மாநாடு என்பது ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து, ஒருவரை ஒருவர் விட்டுக்கொடுத்து, கிறிஸ்துவின் பணியினைச் செவ்வையாகச் செய்ய ஒரு ஊக்கப்படுத்தும் நிலையினை உருவாக்கியது என்று சொன்னால் அது சாலப்பொருந்தும். இம் மாநாட்டில் எமது ஆதீனத்தின் அருட்பணியாளர்களான A.K செல்வநாயகம், A.S றூபன், P.W. நெல்சன் பாலகுமார், T. டிக்ஷன், S. யோகேஸ்வரன் ஆகியோர் ஐந்து வெவ்வேறு மாவட்டங்களில் இருந்து வந்து பங்கேற்றமை மகிழ்ச்சிக் குரியதாகும்.

அடப்பன்குளம் திருச்சபையின் பணிகள்

தென்னிந்திய திருச்சபையாழ் ஆதீனத்தின் பல பணிகளில் தற்போது கிராம மட்டத்திலான பணிகள் மிகவும் சிறப்பிடம் பெற்று வருகின்றது. அந்த வகையில் செட்டிகுளத்திற்குச் சமீபமாகவுள்ள அடப்பன்குளத் திருச்சபையின் செயற்பாடுகள் அண்மைக் காலமாகச் சிறப்பான முறையில் நடைபெற்று வருகின்றது.

அருட்பணி S. யூட் எழில் அமிழ்தன் தற்போது இப்பகுதியில் ஊழியம் செய்து வருகின்றார்.

ஞாயிறு வழிபாடு கிராமமாக இடம் பெறுவதுடன் மாலை நேர வகுப்பு, பகற் பராமரிப்பு நிலையம் என்பன நல்ல முறையில் செயற்பட்டு வருகின்றது.

கவிதை

நிறைவான அருள் தருவான்

பாரினைப் படைத்தான் இறைவன்
பாரினை வளப்படுத்தப் படைத்தனன் - மனிதன் தன்னை
ஆண் என்றும், பெண் என்றும்
அடிமை, சுயாதீனன் என்றும்
குறைந்தவர், நிறைந்தவர் என்றும்
பேதமே இம்மியும் இல்லை - அவர் தெரிவில்
அவரின் அன்பில் யாவரும் சரிநிகர்.
இறைவனின் சாயலில்; மானிட சாயல்
மானிட நேயத்தைக் காப்பது நம் கடன்
நிறைவான வாழ்வு பெற
நிறைவாழ்வு மையத்தினை
தயாள சிந்தையிலே,
தியாக மனங்கொண்டு
முகிழ்ந்து வடிவமைத்தார்
பேராயர் அம்மா - தயாளினி தியாகராஜா
எம்மைச் சுற்றி - உலகை
நாம் திரும்பிப் பார்த்தால்
நமக்கே தெரியும் - நாம்
செய்ய வேண்டியதை.
நிறைவாழ்வு மையம்
கால், கையற்றவர்களுக்கு
காலாக, கையாகச் செயற்கை உறுப்புகளும்
சக்கர நாற்காலி - நடை
பொல்லு - மிதிவண்டி
கண்ணைப் பறிகொடுத்தோர்க்கு
கண் பார்வை
தேடித்தரப் பல முயற்ச்சி
என்றெல்லாம், பணிகள்
தொடர்ந்து செல்லுகிறது.
அங்கங்கள் இழந்தாலும் அங்கவீனர்களல்லர்
மாற்று வலுவூடையோர் எம் மக்கள்
நிறைவாழ்வு மையத்தின்
நிறைவான பணிதொடர
மறைவான இயேசுபிரான்
நிறைவான அருள் தருவான்.

(15/03/2011ம் திகதியன்று கிளிநொச்சி நிறைவாழ்வு மைய அலுவலகத் திறப்பு விழாவின் போது செல்வி சா.கீதாவினால் வாசிக்கப்பட்ட கவிதையானது சில திருத்தங்களுடன் இங்கு பிரசுரிக்கப்படுகிறது.)

உதவிக்கோரும் திரு. இ. புண்ணியநாதன்

தற்போது விசுவமடு குமார சாமிபுரத்தை வசிப்பிடமாகக் கொண்டவர் திரு. இ. புண்ணிய நாதன். இவருடைய வயது 33. இவர் ஒரு மகனின் தந்தையாவார். 1995 ம் ஆண்டு நடைபெற்ற யுத்தத்தின் போது இவருடைய கழுத்தில் ஷெல்பட்டு உணர்வுகள் அற்ற நிலையில் இருந்தார்.

காலப்போக்கில் ஷெல் துண்டு வெளியேற்றப்பட்டு வலது கைப்பக்கம் முழுவதும் உணர்வுகள் அற்ற நிலையில் காணப்பட்டார். ஆனாலும் அவரது முயற்சியினால்

இடது கையால் எழுதியும் மற்றும் Computer, Video Editing, and Translation குரல்வளப் பயிற்சி பெற்றதன் மூலமும் தமது குடும்பத்தை நடாத்தி வந்தார். இவருடைய நலன் கருதி சமூக சேவைப் பகுதியினர் மூன்று மாதத்திற்கு முன்னர் ரூபா. 7,000/= ஐ உதவியாக வழங்கினர்.

தற்போது இவருடைய வாழ்வாதார முன்னேற்றத்திற்காக கோழி வளர்ப்பு செய்வதற்காகப் பதிவினை மேற்கொண்டுள்ளார். இன்றுவரை அவ்வுதவி அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. யுத்த சூழ்நிலை காரணமாக, இவருடைய தங்கையின் கணவர் இறந்துள்ளமையால் தற்போது இவரது தங்கையையும் பராமரிக்க வேண்டிய நிலையில் அக்குடும்பம் உள்ளது.

இவர்களுக்கு உதவி செய்ய விரும்புகிறவர்கள் தயவு செய்து நிறைவாழ்வு மையத்துடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

JAFFNA'S LONG GOLDEN LINKS WITH THE US CHERISHED AND HONOURED

Traditional courtesies and rituals complete with melodious nathaswaram music to the accompaniment of rhythmic thavils, nilappavadai welcome, garlands especially of cloves and cardamoms and Golden Shawl

honour greeted the US Ambassador in Sri Lanka Her Excellency Ms. Patricia Butenis when she arrived at the Green Memorial Hospital, Manipay Tuesday January 25.

She was welcomed by the Rt Rev Dr Daniel Thiagarajah, Bishop in Jaffna of the Jaffna Diocese of the Church of South India and Chairperson of the American Ceylon Mission that counts a long relationship with the people of Jaffna.

Bishop Thiagarajah is also the Chairperson of the National Christian Council of Sri Lanka. Among those who welcomed the Ambassador was the Tamil National Alliance Member of Parliament, Mr. M. A. Sumanthiran,

In the field of modern medicine, the Green Memorial Hospital has a monumental history. Founded in 1848 by the American Missionary Dr Samuel Fiske Green, it was Sri Lanka's first Medical College. Associated with its sister hospital, Inuvil's McLeod Hospital, it did yeoman service until it was ravaged by the recent civil war.

It is a matter of great relief that the JDCSI headed by Bishop Daniel Thiagarajah is determined to bring both hospitals back to their pristine glory. Marking the visit of the Ambassador, a public meeting was held in Centre for Holistic Healing at the hospital premises at which Bishop Thiagarajah gave an indication of the hospital's development goals. He briefly traced the pioneering efforts of the early missionaries and their visions and the elements that uphold democratic values they propagated in North Sri Lanka. It is these values that will guide us, observed the Bishop Thiagarajah as we help create a new nation for the generations to come.

Mr. Sumanthiran added to these sentiments with welcome greetings and emphasized the need to effectively continue the mission carried out by the dedicated missionaries who came from New England, USA.

Her Excellency also chose the occasion to visit the Uduvil Girls College, the first girl's school with a hostel in Asia founded by Harriet Winslow, in whose memory a Girls Home has been established at Pandatheruppu.

Following the visit to Manipay, the Ambassador and her party briefly called at Jaffna College whose origin goes back to the 1820s with the founding of its forerunner the Batticotta Seminary.

Managed by a Board of Directors with fraternal relationship with JDCSI, it is headed by Bishop Thiagarajah as the Chairperson of its Board of Directors. Jaffna College receives funds from its own fiduciary body, the Trustees of Jaffna College Funds in Boston, Massachusetts.

The history of the JDCSI goes back to 1813 with numerous firsts in education and health when missionaries from the US committed themselves to the command to go out into the world and preach the gospel.

Her Excellency Patricia Butenis made many references to the work of the American

missionaries in the North counting many firsts in their achievements when she declared open the American Corner at Jaffna City the previous day. In her speech she said: "Not everyone may realize that Americans have a long relationship with the people of Jaffna. American missionaries arrived here in 1813, almost two hundred years ago. They taught English and learned Tamil, founded the first printing press in Jaffna (American Ceylon Mission Press), started the first Tamil language newspaper anywhere (The Morning Star), and established Sri Lanka's first medical school.

Last June, during my first trip to Jaffna, I visited a cemetery in Uduvil where several Americans lie in rest. There I learned that former Secretary of State John Foster Dulles, one of the United States' most renowned diplomats, visited the gravesite of his great-grandmother Harriet Winslow, founder of Uduvil Girls School whose choir sang earlier in the ceremony. This was the first girls' boarding school in all of Asia."

"The opening of the American Corner," she said, "is a symbol of our sustained commitment to the people of Jaffna. And, with its opening, we add another American 'first' to the list for the American Corner is the first facility in Jaffna to have an operating ADSL internet connection.

"An American Corner is much more than a small library where people can read books, magazines, or current newspapers. The American Corner is a place that will connect Jaffna with the rest of Sri Lanka, and with the world. Through digital

video conferences, the Jaffna public can now interact with American scholars or business leaders in New York, Los Angeles, or Washington D.C.

"Of equal importance, you can also connect with a network of universities throughout Sri Lanka and with our American

Corners in Kandy, Oluvil, and Colombo, as we are doing today. We will engage young people via the internet, web casts, and programming to develop their communication and leadership skills. Our online databases, English language library collection, regularly scheduled book clubs and film screenings will provide educational and cultural resources to both children and adults. We hope and expect that the American Corner will quickly become a vibrant community center, and provide a space for dialogue between Sri Lankans and Americans.

The American Corner is only one of the ways we are engaging with the people of Jaffna. The U.S. Agency for International Development created 20,000 full-time jobs in the North and East through an innovative series of partnerships with private companies. We have also given many small grants to youth organizations for projects such as training translators, promoting the performing arts, and addressing domestic violence. I even gave the Jaffna Public Library some books from my own collection of detective stories and mysteries."

Bishop Thiagarajah recollected the glorious days when these two mission hospitals along with the one at Murasumoddai,

Paranthan gave their best to the community. He further added of the importance of traumatic counseling for the people who suffered the war and those who are now being resettled in the Wanni. Special mention was made about the contribution of the JDCSI Centre for Holistic Healing which has now become an inseparable part of diocesan mission to the people at large. The function was organized by this Centre on behalf of the JDCSI. Dr Ms. Thaya Thiagarajah, Director, Centre for Holistic Healing, has made all arrangements with the assistance of the students. She had earlier garlanded the Ambassador and adored her with a golden shawl. Mr S.R. Jesupalan, Secretary of Mission Hospitals and Mr Noel Vimalendran, Chairperson of Medical Board were among those who were present and helped to make the visit a memorable one.

The Ambassador made a quick tour of the Green Memorial Hospital and appreciated the commitment of JDCSI to carry forward the ideals of the early American Missionaries. Bishop Thiagarajah presented a copy of the Centenary Souvenir of GMH and a write-up titled "The Challenge Before Us." The Ambassador, in response, presented the diocese a copy of Mr Thiru Arumugam's "Nineteenth Century American Medical Missionaries in Jaffna, Ceylon."

